

Тож саме в цей складний для нашої країни час ми мусимо зберігати наші звичаї та традиції. Варто збагачувати наші знання про обрядовість, історію народу, щоб українська культура існувала та процвітала надалі. Також ми згадуємо та будемо згадувати і на далі видатних хореографів, яким вдалося збагатити нашу культуру та зберегти народні традиції.

О. Курдупова, Л. Дегтяр

ОСОБЛИВОСТІ ЗАСТОСУВАННЯ ЗАГАЛЬНОПЕДАГОГІЧНИХ МЕТОДІВ НАВЧАННЯ В РОБОТІ З ХОРЕОГРАФІЧНИМ КОЛЕКТИВОМ

O. Kurdupova, L. Degtyar

FEATURES OF THE APPLICATION OF GENERAL PEDAGOGICAL TEACHING METHODS IN WORKING WITH A CHOREOGRAPHIC TEAM

Виступи хореографічних колективів у програмах різноманітних масових заходів є одними з найулюбленіших і найочікуваніших глядачами. У таких виступах вражають енергія, настрої, злагодженість дій, малюнок танцю, майстерність виконавців. Однак яскраві концертні виступи є лише «вершиною айсберга», за якими стоїть величезна постановочна робота, багатогодинні спеціальні тренування і репетиції.

Якщо спостерігати за заняттями хореографічного колективу будь-якого рівня, можна побачити кілька видів діяльності: тренування техніки і фізичних можливостей; підготовку концертних номерів, яка включає повторення вже засвоєного матеріалу і вивчення нових рухів і комбінацій. Усі способи, які керівник використовує під час підготовки виступу танцювального колективу, відповідають основним педагогічним методам: словесні, наочні, практичні. Однак у роботі з хореографічним колективом ці загальнопедагогічні методи набувають певної специфіки з огляду на вид діяльності (в даному випадку — танець), вік учнів, рівень підготовки учасників, сталість і давність колективу (діє він на постійній основі або зібраний для конкретної постановки в рамках майстер-класу чи підготовки до окремого номера).

Отже, наочний метод навчання в роботі з хореографічним колективом втілюється в демонстрації викладачем окремих рухів, їх комбінацій під рахунок та музичний супровід. Викладач звертає увагу на окремі деталі, особливості руху, змістовні акценти комбінації, що сприяє засвоєнню учнями запропонованого матеріалу.

Керівник колективу під час використання наочного методу може використовувати наступний прийом: демонстрація танцювального руху або комбінації відбувається не викладачем, а учасником колективу, який раніше вже вивчив цей рух (наприклад, учасник колективу із старшої групи). У процесі вивчення руху можна запропонувати демонструвати правильне виконання тому учневі, який під час цього уроку швидко вивчив та максимально правильно його виконав.

Також під час підготовки хореографічної композиції активно використовується наочно-ілюстративний матеріал: малюнки, що показують положення танцівників — у парі, ансамблі, окремі пози, схеми танців; окреме значення мають фотоматеріали і відеозаписи танцювальних виступів. Особливість використання наочного методу, який є провідним у роботі з хореографічним колективом, полягає в тому, що учні мають засвоїти як сталі положення (пози, малюнок танцю), так і рухомі (переходи

між сталими положеннями), і, найголовніше, відтворити їх власним тілом, не маючи можливості контролювати свої рухи ззовні.

Вивчення нерухомих об'єктів включає розгляд малюнків, схем танцю, фотоматеріалів, скульптур і статуеток. Такі матеріали дозволяють зрозуміти лінії танцю, навчитись фіксувати позу. Рухомі об'єкти, використовувані в рамках наочного методу, включають показ викладачем, спостереження за іншими учасниками колективу, перегляд відеоматеріалів, спостереження за пластикою зображуваних істот або процесів (тварини, птахи, трудові заходи (наприклад, жнива, косовиця і таке інше), водограй, вир, хурделиця, дощ). Під час застосування наочного методу для підготовки танцю відбувається фіксація певних значущих моментів — поз, ліній, малюнків, принципів переходу між рухами.

Словесні методи в роботі з хореографічним колективом також відіграють важливу роль. Це бесіда, розповідь про зміст танцю, характеристика окремого образу, сюжету танцю, донесення його ідеї та змісту. Велику роль в застосуванні словесного методу в роботі з хореографічним колективом відіграє інтонація — емоційне забарвлення, сила голосу викладача і балетмейстера, які дозволяють правильно акцентувати рухи і втілювати задум постановника. До словесного методу відноситься також обговорення в процесі репетицій, внесення коректив в постановку, а також виконання рухів чи їх комбінацій зі слів педагога. Словесні методи в роботі з хореографічним колективом покликані узгодити уявлення і відчуття танцівників, загальний малюнок і рухи окремих учасників.

Практичні методи і прийоми також відіграють значущу роль в тренувально-репетиційній діяльності. Це різноманітні ігрові і творчі завдання, наслідування, багаторазові повторення рухів, змагання, втілення в хореографічному образі запропонованих викладачем істот, речей, процесів. Також до практичних методів можна віднести багаторазові повторення рухів, їх окремих комбінацій, репетицій та прогони.

Таким чином, загальнопедагогічні методи навчання — наочний, словесний, практичний — в роботі з хореографічним колективом набувають певної специфіки. Усі методи передбачають активну спільну діяльність педагога і учнів, керівника і танцівників. У процесі взаємодії учасники колективу виробляють свій особливий стиль, що сприяє розкриттю індивідуальності кожного, яка потім буде втілена в концертних виступах, зрештою, стане надбанням національної хореографічної культури.

А. Левишин

ДЕПОРТАЦІЯ КРИМСЬКИХ ТАТАР У ХОРЕОГРАФІЧНИХ ВІЗІЯХ СЬОГОДЕННЯ

A. Levshyn

DEPORTATION OF THE CRIMEAN TATARS IN CONTEMPORARY CHOREOGRAPHIC VISIONS

Сучасна українська хореографія дедалі частіше звертається до тем історичної пам'яті, національної ідентичності та колективних травм. Однією з трагічних сторінок історії, що знаходить своє відображення у хореографії, є депортація кримських татар 1944 р. Через танець хореографи прагнуть не лише відтворити події минулого, а й переосмислити їх у контексті сучасних викликів — війни, окупації Криму, відродження кримськотатарської культури.